

begrebet »matching credit« forstås eksempelvis den situation, at et u-land med henblik på at tiltrække udenlandske investeringer nedsætter skatten for nyetablerede udenlandske virksomheder, samtidig med at virksomhedens bopælsstat alligevel giver credit, som om virksomheden havde betalt fuld skat i kildestaten. Uden matching credit ville virksomhedens skattebesparelse i kildestaten i realiteten blot havne i bopælsstatens kasse.

Danmark giver efter aftalen matching credit i følgende tilfælde:

1. Ved betaling af *industrielle royalties*, jfr. gennemgangen af artikel 12. Det er en betingelse, at de pågældende erhvervsaktiviteter finder sted i Vietnam. Der er indsat en bestemmelse, der eksempelvis gør det umuligt for vietnamesisk selskab at sælge et patent til et selskab i Danmark for derefter at lease det tilbage og opnå matching credit, ligesom den finansielle sektor er udelukket. Ved matching credit skal den vietnamesiske skat anses for at være betalt med 12,5 pct.

2. Ved *erhvervsvirksomhed uden for den finansielle sektor* udøvet gennem et *fast driftssted* i Vietnam. Det er en betingelse, at højst 25 pct. af fortjenesten består af renter og fortjeneste ved afhændelse af aktier og obligationer eller af fortjenester fra tredjeland. Tilsvarende bestemmelse findes bl.a. i de danske dobbeltbeskatningsaftaler med de baltiske lande.

Endvidere gives efter stk. 1, litra f) dansk *exemption* for udbytter, der betales fra et vietnamesisk datterselskab til et dansk moderselskab (ejerandel mindst 25 pct.) på samme betingelser, som der gives matching credit til faste driftssteder. Herved opnås en form for ligelig behandling af datterselskaber og faste driftssteder. Bestemmelsen svarer til selskabs-skattelovens bestemmelser om datterselskabslempelse.

De her nævnte bestemmelser om matching credit og exemption gælder i 10 år fra aftalens ikrafttræden med mulighed for forlængelse efter forhandling mellem de to parter.

Endelig skal gælde den regel, at Danmark skal give credit for underliggende selskabsskat i tilfælde, hvor udbytte betales fra et vietnamesisk selskab til et dansk selskab, hvis det danske selskab ejer mindst 10 pct. af aktierne i det vietnamesiske selskab, og udbyttet i øvrigt ikke er fritaget for beskatning i Danmark i medfør af bestemmelsen i stk. 1, litra f). Der er tale om credit for faktisk betalt skat i Vietnam.

Artikel 25. Begrænsning af aftalefordele

Artiklen er en anti-misbrugsbestemmelse, som er nødvendig, fordi Vietnam ved indgåelsen af aftalen ikke beskatter efter globalindkomstprincippet. Be-

stemmelsen hindrer, at tredjelandssindkomst kanaliseres ind i Vietnam, hvor de efter de p.t. gældende vietnamesiske regler ikke vil blive beskattet, og derfra skattefrit videre til Danmark. I sådanne tilfælde vil Danmark altid kunne beskatte, dog med forbehold af bestemmelsen om datterselskabslempelse i artikel 24, stk. 1, litra f). Efter denne kan op til 25 pct. af datterselskabets indkomst bestå af fortjenester fra tredjelande. Jfr. også bestemmelsen i artikel 4, stk. 3.

Artikel 26. Ikke-diskriminering

Efter artiklens bestemmelser må de to stater ikke diskriminere hinandens statsborgere i skattemæssig henseende. Dette gælder både for fysiske og for juridiske personer.

Der gælder dog en undtagelse for den vietnamesiske skat på overførsel af erhvervsindkomst, som højst kan udgøre 10 pct., og som i sagens natur kun pålægges udenlandske erhvervsdrivende. Endvidere undtages vietnamesisk skat på aktiviteter i landbrugssektoren, hvor man ved aftalens indgåelse har en indbygget diskriminering af den udenlandske partner i joint-ventures. Endelig tages der højde for, at man efter intern vietnamesisk lovgivning individuelt kan aftale de skattemæssige vilkår for en udenlandsk investering.

Artikel 27. Indgåelse af gensidige aftaler

Artiklen foreskriver den fremgangsmåde, der skal anvendes, hvis en person, som er hjemmehørende i en af de kontraherende stater, mener sig udsat for en beskatning, som er i strid med aftalen. Der er herunder fastsat, at de kompetente myndigheder i de to stater skal søge ved gensidig aftale at løse de vanskeligheder eller tvivlsspørgsmål, der måtte opstå med hensyn til anvendelsen af aftalen.

Aftalen pålægger imidlertid ikke de to staters kompetente myndigheder nogen pligt til at blive enige, og den indeholder intet om voldgiftsprocedurer. I praksis når man dog i de fleste tilfælde frem til en løsning, som er acceptabel for alle parter, men aftalen rummer ingen garanti for, at alle dobbeltbeskatningskonflikter vil kunne løses.

Artikel 28. Udveksling af oplysninger

Aftalen pålægger de to staters kompetente myndigheder at udveksle oplysninger, som er nødvendige for, at aftalens bestemmelser kan føres ud i livet. En kontraherende stat er dog ikke forpligtet til at meddele oplysninger eller udføre forvaltningsakter,